

מקץ שבע

שגים תעשה שמטה וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה את הזכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך גתן לך גזולה לרשתה רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשכו

בך אביון מאוזר אחיך באוזר שערך בארץ אשר יהוה אלהיך גתן לך לא תאמין את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון כי פתוח

תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מזוסרו
אשר יזסר לו השמר כך פן יהיה דבר עם
לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת
השמטה ורעה עיגך באזיך האביון ולא תתן לו
וקרא עליך אל יהוה והיה בך זמא גתון תתן לו
ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה
יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח
ידך כי לא יחזל אביון מקרב הארץ על כן אנכי
מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאזיך לעגך
ולאביגך בארץ כי
ימכר כך אזיך העברי או העבריה ועבדך שש
שנים ובשנה השביעת תשלונו חפשי מעמך